

259
●
TISZTELT HULLAHÁZ

1 EGY KISKORU KÖLTŐ
SZÓNOKLATAI A FOR

2 RADALOMRÓL NÉP-
SZERÜ ÉLETBÖLCSE-

3 LET EGYSZERÜ
AGYSEJTÜEK SZÁ

4 MÁRA BOLDOG
ANTOLOGIA

5 CSODÁLATOS
KONGRESZ-

6 SZUS)))))))
DHUJKLM

NOPCXX

XRRRR

RRRR

öööö

ö ö

Ö

MA

BARTA SÁNDOR

KIÁLTVÁNYOK

Handwritten:
Museum
1921

3752. STECHENYI ROBERTAI
Erdélyi Múzeumi Társaság
1928. é. 314. sz.

Cimlap Kassák Lajostól

Barley Fair do

Wien, 922. X. 26.

Nektek

Rólatok Testvéreim kik mert azt látjátok hogy elkanyarod-
tam mellőletek a forradalmiságomat kezdtétek ki s a
nihilizmus fekete keselyűit lármázzátok rám. De
én mondom: csak a rossz forradalmi kény-
szerképzetek homokzsákjait ejtettem ki
magamból. S ennyivel gazdagabbak
az én próféciáim a ti kon-
zekvens paragrafusaitoknál

X PARANCSOLAT JÓLNEVELT HULLÁK SZÁMÁRA

1. **ÖN** KI E SZÁZAD GYERMEKE ÉS ÉPEN EZÉRT KRÓNIKUS AGYREKEDÉS ES MUÉRTÉS ÁLDOZATA LETT OLVASÁS ELŐTT OKVETLENÜL FECSKENDEZZE BE HÓNALJÁT NÉHÁNY KÁMFORINYEKCIÓVAL

2. **ÖN** KINEK ELTE HASONLATOS ISTEN BOGÁRKÁIHOZ SAJÁT ÉRDEKÉBEN FIGYELMEZTETTETIK HOGY OLVASÁS KÖZBEN GONDOLKOZNI VESZÉLYES UND DAHER VERBOTEN

3. **ÖN** KI JÓ SZÜLŐK GYERMEKE ÖBLITSE KI ÖSSZES ÜREGÉIT MIELŐTT TISZTELT HULLAHÁZ CIMÜ AZÓTA MÁR HAT NYELVEN MEGJELENT REMEKMŰVEMET KEZÉBE VESZI

4—5. **ÖN** CSODÁLKOZNI FOG AZON HOGY MICSODA ALAPVETŐ OSTOBASÁGOK OKOZZÁK LÉTEZHETÉSÉT E KÜLÖNBEN ELVISSELHETŐ GLOBUSZON

6—7. **ÖN** IGY FOG SZÓLNI HITVESÉHEZ MIKÖZBEN ÖT EGÉSZSÉGES FIUGYERMEKKEL AJÁNDÉKOZZA MEG: A GYERMEKEM MÁR KOMMUNISTA LESZ

7—8. **ÖN** EZEK UTÁN MINT BÖLCS ÉS PRAKTIKUS CSALÁDIRTÓHOZ ILLIK KIVÉTELESEN 2 ADAG HAJSZESZT FOG MOSDOZÁS KÖZBEN ELHELIEZNI HITVESE IRRIGÁTORÁBAN

9. **ÖN** RAJÖN SZAVAIM IGAZÁRA VESZ EGY ÖNMŰKÖDŐ ELEKTROMOS HALÁL-SZÉKET BEÜLTETI KEDVES NEJÉT B. EMBERTÁRSAIT ÉS ÖNMAGÁT ÉS SZÓL:

10.

ALAGA
VAGY
A GRÓFNŐ VERMÉRGEZÉSBN
OTT ÜL
AZ ÉJJELISZEKRÉNY
ELŐTT
VAGY

MINDENKI ANNYIT VESZIT AZ OSTOBASÁGÁBÓL MINT AMENNYI KIRÓHÖGÖTT AGYVELEJÉNEK TÉRFOGATA

TISZTELT ASZTALTÁRSASÁG (EGY KISKORU KÖLTŐ SZÓNKLATAI A FORRADALOMRÓL)

Amikor a szószeke lépek, bevallom még mindössze 23 és 1/2 éves vagyok csak, kicsit dadogós ahhoz képest, hogy némely népszónokok ezalatt rég fölvilágosították volna Önöket az új szakszervezeti hidrogéntöltési tagszámláló gépek elengedhetetlen szükségességéről és még kevésbé szólva arról, hogy Marx aranytáblái csak epügy kiszálltak a fejemből, mint Kant vagy Schopenhauer axiomái életéről, halálról, értelemről és etikáról. Mint látható nem beszéltek tömondatokban s egy teljesen elrugaszkodott ember vagyok, némelyek pedig azzal vádolnak 1919 május elsején sirva fakadtam Zerkovitz elvtársam Marx apotheozeizán és keservesen csóváltam a farkamat.

Igaz, sok bűnöm van s mondják mindezt aljas magamért teszem s mondják 1919 szeptembereben szent asszonytestvéreim abnormális üllepeket mutogatták az Újpest felé vivő utakon néhányunk kintre-kedtt piros gomblyukai felé, ó szentelt üllepü testvéreim és nővéreim vajjon kiket köszöntenek én ha nem éppen titeket köszöntendék?

Kérem a tisztelt hallgatóságot méltóztason beszédemet türelemmel végighallgatni én ugyanis, mint később látni fogjuk, szakképzett, becsületes forradalmár vagyok s csak Kulhanek elvtárs gyöngéd idegeire való tekintettel, ki csak nemrég jelentette ki, hogy az emigráció szellemi fölnyének kidomborítása szempontjából sürgősen elő kell adni, ugyancsak eredeti szociális tendenciái kidomborításával a Peleskei nótáriust — óhajtok a forradalmi átmenet teren némi mérsékletet tanusítani.

Egy bűdös individualista vagyok tehát, s tudom reggel szuprematista formákban aiatom B. S. jelzésű tyukszemémet, délben sodronykerítést ebédelek be-téttel, este boldogan kalászkokat horkolok, ó individu-alizmus aforizma Hong-kong le a vékonynyakuakkal! Éljen az egyszerű, de szakképzett nép uralma, éljen!

Bevallom mielőtt késő volna, tulajdonképen semmi jogcimen sincs arra, hogy így beszéljek. Egy hullaház 21 ablaktalan éjszakáján, haldoklók jégvirágai és mély lelegzetű orvosok között kuporogtam én azokon az éjszakákon s csak messziről röhögtek felem kikali-grafált aktáikkal a zöldfülű detektívönökök, s a részeg

tisztek flaskóhoz láncolt emberkék is csak fejük hordóit usztatták felém. És éppen ezért hideg, logikus tételekben illene csak beszélnem, de hol vagyok én már ezektől... A tömegről akartam beszélni. Sok tömeggel találkoztam én már, legutóbb a tömeg egy száztornyu épület előtt ácsorgott és ime vérvörös szószekekről, világitó kalendárium alatt valaki így szólott hozzám:

Menjetek ti emberek és asszonyok, vegyéték magatokhoz a gyárákat szántóföldeket, színházakat és árúházakat és pazaroljátok föl magatokat egy-másnak!

És a beszélő ember akkor megrántotta maga alatt a sülyvesztőt és visszacsúszott boldogan, örömtől kislirt szemü társai közé. Ezek pedig pedig hiéna és farkasfejú emberek voltak és a hiénák úgy tettek mintha fogaikat csattogtatnák és a farkasok úgy tettek mintha a hiénák fogait hallanák csattogtatni. De jaj én láttam mert én nem voltam ott, hogy tizenkilencen asszonyokat, kertés villákat és sógorokat csámcsogtak. Egyik pedig egész érthetően csámcsogott és ennek kimanikürözött alsónadrágja volt és kiindolált ujjait usztatta:

csak az esztétika határain innen
s az intelligencia velünk lesz.

És ekkor kék szalónokat röhögött tejbőrü aktokkal és hamar maga elé emelte a tenyerét.

A tömegről akartam azonban beszélni, mely akkor így szólott a nyomdákban és gyárákban:

nyolc órai munkaidő és két üveg sör
semmi sör semmi munkaidő

Én ekkor még segédszerkesztője voltam egy burzsoá-dekadenciájáról híres MA című folyóiratnak, melyben ilyenek álltak:

A forradalom egyetlen biztosítéka a kulturigé-nyesség a gépfegyver
és az ilyen plakát:

M I N D E N K I H E Z !

**KISPOLGÁROK OSZTALYVÁLADÉKRA VALÓ
TEKINTET NÉLKÜL HELYSZINEN AGYON-
LÖVENDŐK**

ZÖLDFEJŰ EMBER s. k.

Használati utastás:

Kik a kispolgárok?

Felelet:

A) Szakszervezeti, kultur és temetkezési torna-egyesületek elnökei, alelnökei stb. stb.

B) Vörös művészek, hisztérikus propaganda-színészek, kik egyetlen hunyorítás nélkül végnyi cinóberkokárdákat húznak ki az orrlyukaikból, Bogdanoff, önként jelentkező továbbá megtért krisztianisták, az ugynevezett tanult munkások, szomaházi Rudas Zoltán és egy gazdag fiu története teljes kottamelléklettel és Oroszország szemeténye a cári tányerok aranyelipszisein üldögélő Lunatcharskij.

C) A fehér terror következtében fellábat vesztett 1. kiprobált 2. megbízható 3. erkölcsileg alátámasztott 4. baloldali agitátor, aki a következő beszédet intézi a legközelebbi operettbordélyban a tömeghez:

Agitátor: (véres könyzacskóit lóbálva a nép felé)... és elvezettünk az Eszményi országba ó művészet, büvészet, galderoni, ó korok büszkesége, mákonyok bora, és valjaitok uraitok büszke masaiva!

D) Akik még aztán is hogy két hétre kihajtották őket a fák alá eszüket az emberi kényserképzetektől kilizoformozni arra a kérdésre, hogy miért él az ember így válasznak:

I. A társadalomért

II. A jövőért

III. A fajfentartásért

IV. A statisztikai tabellákért

V. A gyermekeiért

VI. A kozmoszért

E) Általában és összefoglalón mindazok, akik egy egészen közönséges nap le vagy fölmentekor de legfőjebb 24 óra alatt nem szólnak így magukhoz:

Lenni csak egyféleképpen van az ember: ha terem, Ez az élés.

A mai levés: öröklés, vegetáció.

Mi van? Munka Munka Munka önmagunk ellen!

Mi van? Házak melyek sötétek, t. b. c.-vel virítanak a gangokon és klozeteken és sivarak mint a 6×8 órás munkanapok.

Mi van? Utcák, melyek bolondul lovagolnak és a lovasrendőr intésére a kipuccolt autók előtt kettényilnak, mint a partok.

Mi van? Iskolák, melyekben beteg nyájak chük és baromságunk dicséretét zengik ki a csenevész fák felé.

Mi van? Muzeumok, melyekről lefujta a szél a táblákat hogy

VIGYÁZAT
OLAJJAL SZAGTALANITOTT

Mi van? Gyárak és bürök, melyekben világító tökkfejekkel bogáranak a tömegek és néha kipelik magukat a rendőrtovak alá és néha felhúzzák a közülük leglátóbbat Krisztus mellé.

Mi van? Könyvesboltok kirakatai, melyek előttagó fáklyákkal nem állanak meg a hatévesek, hogy kiéssék őket a világtól.

Mi van? Nöstények, amint holdkóros combjaikkal beleállanak a korzók kifésült hullába és olvasztókemencés meg izzadt szőrzetüket mutogató világokat szolgáló páriák, kik kiapadt emlőkkel a konyhás ketrecekben üldögelnek kölykeik kerítésében, s ha valahol egy éjszakára kibomlanak a barrikádok ők kengurusan átsipítják magukat fölöttük.

Mi van: **1921 1921 1921**

És mi akik építeni akarunk

És gyerekeknek gyerekeknek való városokat akarunk építeni és öregeknek erdőket kavicsstalan utakkal.

És magunknak ünnepeket akarunk a térségekre távfutók zászlóaljaival ferdén az égre sikozott zenekarokkal, aktív tömegekkel, melyek az őshangzók primitív tragédiáit jajjongják és formákkal és színekkel és hővel és ágaskodó mozdonyokkal,

valamennyi emberi megnyilatkozás egységében!

És okosoknak csillagvizsgáló tornyokat akarunk építeni Afrikában vagy a tengereken

És asszonyoknak parkokat és hozzájuk és hozzánk vezető országutakat akarunk

És a tüdővészeseknek vannak szigetünk a legtisztább völgyekben

És vakoknak vannak lámpáink zenészeink idegei közt És születőknek vannak viáltásaink, amiktől nevető bárányszemeket rügzeneznek a növények.

De addig hideg késsel állunk a szívünk fölött

De addig el akarunk harapni magunk mellől mindenkít, aki nem a legjobban verekszi magát a legteljesebb élet felé.

Pártok forradalmárok emberek!

Ki az apró kenyércsaták celláiból, a szabad mentalis emberi elkepezések felé!

DEMONSTRÁCIÓ

A dobogó.
Ekkor belépek a középén, sápadtan mint mindig és mondom:

DEMONSTRÁCIÓ! Csönd
AZ EMBER ELLEN! Csönd

Ti még nem tudjátok, hogy teremteni mennyivel több mint létezni. Mert ti vagytok és azt hiszitek ez az élet.

S ezért van az, hogy én tegnap egy jól elfogyasztott sertéscombot és asszony szeméremkalitkáját láttam egy kávéházas hasában rohogni és ők mindahárman motyogták: így így így.

Csak egy madár nem szólt semmit mert ő vörös trombitákat és kolibriéskes ligeteket füttyűrésztett egy villámháriton.

Ezért volt az is, hogy egy logaritmushasábokkal bélelt tanár a következő táblát szerkesztette meg a templomok, bankok, iskolák, muzeumok frigyablái helyére:

Csöngetés (1-ső számú tábla jobbról leereszkedik.)

**2 x NITROGLICERIN
+
KÖZGAZDASÁG-
TAN = ALLAM**

Egy 102 éves bölcs pedig megszerkesztette a második táblát és ezt hígnikus pasztillákban felkelés és lefekvés előtt szedtek be a jó polgárok

(Csöngetés) (Balról elől leereszkedik a 2. számú tábla.)

**ROCKEFELLER AZ EMBER:
MILLIOMOS
JÁNOS A KLOZETPUCOLO IS EMBER
A KLOZETPUCOLO IS LEHET
MILLIOMOS**

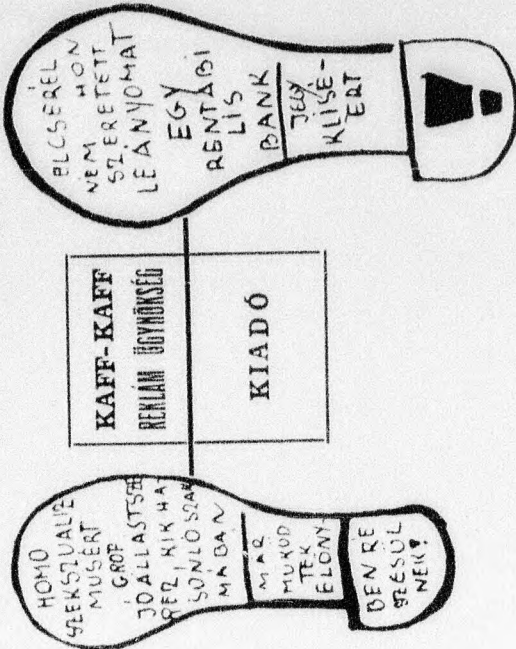
És azóta, akinek csak föllába volt elvesztette a föllabát s akinek két egészséges lába volt az megpuffadt és kerek korcsolyán tolatta magát egy hatosért.

(Csöngetés) (Uj kép)

Főntről egyfelől egy zöld légyfogos túllbe csomagolt asszony ereszkedik le, balkezeben felcsatolható műkezet tart a szeméremkalitkájára irányítva, jobb kezében nagy fehér ritkú, piros villanykörtés cégtáblával:

A SZÜZ

A feje azonban mindössze egy erősen üllpre emlékeztető labda, egyetlen mandulanagy zöld zselatinnal ablakozott szemnyílással, amely mögött egy örökéző öngyújtó ég. **MÁSFELŐL** egy újságpapírruhába csurgatott polgár uszik le, az öve körül miniatűr rendőrök fityegnek, egyik kezén két tenyere van, első és második számú, első számú szígyenkezőn a nemisége elé kosarazza, másodikban telefonkagyló, harmadik tenyerében egy téglá vinnyettával, talpai merőlegesen az égre állnak a következő reklámfeiratokkal:

(Csöngetés)

(Uj kép)

Jobboldali sülyesztőn felbukik egy biciklikere kekre épített villanyörényes lángszoró, tiszt rohögő

labdafejével, vöröskeresztes nényvel és egy kézzel, a-
mint épen a néni szoknyája alá nyúl.

Baloldalt egy meztelenre kitömött asszony ül
fekete kocsikenőcsös dobozzal az egyik kezében, a
teste is feketére van lakkozva ruhának a dudligummi-
ból való melléig és a szirolókefékből való térdéig. Fölötte
papirmassés kókuszpálma a népjóléttiminzterium cég-
táblájával és két arkangyallal, másik kezében lilium
ezüstöt remegőn, lábaközött egy kivirágzott fejjel, az
ő tulajdon feje pedig egy óriás dinnye felibe hasítva,
amelyben a következő tárgyak lógnak:

egy gyerek egy sparhereső
egy medicinásüveg egy irigátor
egy nagy mozijegy

egy wekkeróra 4 órára beállítva

(Ujabb kettős csöngetés)

MIRE a lángszóró mőzdonyalakerült tehének bő-
gésével, kezek sikoltásával, vörös kék és zöld vizsu-
garakat ropog szé. a tiszt fei le szökőkutató fejével,
a vöröskeresztesnői hajlongásaival a kéz szoknyaalá
nyulkálásaival.

A tulsóoldalt üő meztelen asszony kimárten
mint cellovöldei figura a kocsikenőcsöt kanalazza a
füle mellé, a kivirágzott fej behull egy földbevéjrt
kosárba, s mindez újabb csöngetésig ismétlődik.

Főnt a lecsüngő ujságpapirruhas férfi talpaít
csuklósan föl le mozgatja, a telefonkagylót füléhez és
vissza emelgeti, első tenyerével idegesen kaparász azon
a bizonyos helyen.

A mellette levő asszony kigyújtja a ritikülön
levő cégtábla fölött a piros villanykörtét, a kezét felle
emegeti a szeméremkautkájáról, de amögött meg egy
kérdőjel van.

Háttérben jobbról-balra villamos uszik fel merev
cilinderes figurákkal, amilyeneket egy hatosért le
lehet stukkolni a vurstliban. A villamos oldalára egy
halálragazlt ember van rászinegelve, viszik hogy
megállapítsák a személyazonosságát. Balrol jobbra
vázont egy simérkocsi uszik fel a bakkon két buldog-
fejű rendőrel fénylő sinter karikkal. A kocsioldán
levő rács mögül nagy emberfejű kutyak lógtatják véres
szemeiket.

(HÁRMAS CSÖNGETÉS)

Minden visszamerevedik illetve el tűnik

Csönd

Kint vadul, kések gyertyáival mély férfikórus:

ció!!!

strá—

mon—

De—

Kint hegedűk üvegön, vattak harmatán, gyolcsok
mér földjein:

ció!!!

strá

mon

De

Esők dobolnak:

Korus:

Esők!!! do—

bol—

na—

a—a—k

Építkezni akarunk!

Korus:

ni

Rom—bol kell . . .

Csönd

Egy üveg cincogását most jól hallani
egy vízvezeték csöppenését háromszor
egy hegedű szegfűit

egy láda ástását, amint magába lötytyent mindent
és a korus, amint feltorpan:

k

e

r

e

b

m

e

la—a

la—a

em— be—
e— e—
re—e—e—k . . .
Csönd

Tanítóink voltak és kérdezték: mi az ember?
Kint gyerekek kórusa:

ÁLLAM! REND! MORÁL!

Tanítók lettünk és kiáltjuk:

Korus:
akarunk!
cselekedni

Nincsenek
vágyaink

Tornamesterünk voltak és mondták: Tizezrek néznek
versenyezettek jól!

Tornamesterek lettünk és tornázzuk:

kell! a
nők
bű
a tri
Le
bű
nők
tri
bű
nők—
kell!

Komédiásaink voltak és izzadságszagot verejtékeztek
látványos ketrecekben!

Komédiások lettünk és komédiázzuk:

to—k—k—a—l!
za—
kar—
a—
Le—
! | | | |

Vitaközöink voltak és podiumaik elé árkokat hasítottak

Vitatermeink vannak és vitázzuk:

u—mok—kal . . .
dj—
po—
a—
Le—

Könyveink voltak és évszázadok penésztettek a sláfrók-
jatkából

Csak velővel gazdag ujsdgaink vannak!

Korus:

24
ái a ó
gi rá
lo na
to a
k

An

Korus most jobbról-balról, 6 fiú 6 lány egyenként
jönnek:

a . . .
a—
ó—
a—
ó—
a—
La—

És tiszta hangok vannak torkainkban

Korus egyre gazdagabban, áthullámzóban, fáktere-
bélyével, tornyok csúcsaival,

sikongat üveget nevet fütyül sikátorokat
felsir pirospan cinket virágzik bűg csigákat
lezuhan csarnokokat elektromosságot ugat
megmerevedik

És színek vannak az ujjaink hegyén:

Felemelik ujjaitkat és azok a színek erején pompáznak

Fűk vagyunk . . .

Korus:

k . . .
á—

á—

F—

Fogainkkal látunk . . .

Korus:

á — — —

— — — — á —

Füleinben mozdonyok ülnek

!csAr-nO-O_k!

Ágyékainkban parkok!

Korus:

ó

a —

a —

li —

a —

Szemcinkben izek látnak!

Korus:

Ü_{n-n-n-e-p} . . .

Nevetni akarunk!

Korus:

i — á — ü —

e — e — e — jte—je—

a —

ha —

Forogni!

f — f — f —

zi —

ó —

ó — Ó —

Keverödzni!

Korus:

bi —

a — bá — o —

ra — ba —

ra —

ta —

ü —

ci

Tapogatni!

Korus:

ka — mai — ta — m — á — e —
e — má — e —

jü — jó

Ünnepelni akarunk

Korus:

csak Ünnep_{lő} — k — k — el . . .

Élni akarunk

Korus:

É — lő — k — k — e — l

CSÖND

Korus lassankint, amint jött el. Menetközben:

még

most csönd

De

va

an

Cs — ő — Ó —

n — d . . .

Korus:

Muzeumok posztolnak ovodákban . . .

Korus:

Pápák posztolnak szegények fejében . . .

Korus:

Királyfik posztolnak varrólányok szeme mögött

Korus:

Csecsemőkben aggok posztolnak . . .

Korus:

Vegyszerekben elelmiszerhamisítványok posztolnak

Korus:

Feltalálókban gillotinok posztolnak

Korus:

Rendőrök posztolnak milliomosok autokerekeiben

Korus:

Asszonyok posztolnak forradalmárokbán

Korus:

víz posztol vérben
ó—l

Korus:

ja—a—j—ja—a—j . . .

vérben posztolól mí—i!!!!

mi—i i—i—gen i—i—gen

mu—ze—omok á—la—att

kő—önyvt á—árak á—la—att

par—la—mentek á—la—a—att

ka—a—szár—nyák—a—la—att

anya—ák emelő—ben

mi—i—i—i—gen . . .

nap posztol Égen

mi posztolunk nap-ban

tákkal

bi

trom

to

ga

to

gyuj

te—re—e—e—k—en—or—go—nák

or—go—nák—ban mi—i—

ha—jók v—í—ze—ken . . .

z—ben—n—ü—n—k . . .

f—

i—

v—

föld té r b e e n

bennünk t—é—é—r . . .

á

á— rá—

rá—

tá—rá— tá— tá—

[: Valamennyi figura fönt és a podiumon eltünik egy moccanással :]

Korus:

É—j—j—e—e—l

Sze—me—ink—ben

elektro—mos—sá—g

s a vi — lág el F

é

r

b

e

n

n

Ü

Ü

Ü

k

Le a részemberrel!

Népszerű életbölcselet egy- szerű agysejtűek számára.

1. Az ember viszonya a világhoz:

A.)

KIINDULÁSI ALAP: Miért van az ember?

Felelet:

MERT ■

További kiindulási alap: Miért legyen?

Felelet:

1-ső tétel { Senki sem élheti ki az életet maximálisan ha azt nem kizárólag mint önmaga függvényét értékeli és vizsgálja.

B.)

KIINDULÁSI ALAP:

Ha nem tudok a hátam mögötti fáról akkor a hátam mögötti fa nincs

Az én illetőleg a világ összetevői:

	SZUBJEKTIVIZMUS	
	MONIZMUS	RELATIV
1. Az anyagelosztódás folytonossága = kémia		
2-ik tétel	2. Azaz nincsenek értelmés és értelmetlen processzusok csak processzusok	
3. Teliát minden értelmi kapcsolatkeresés énem esetlegességének függvénye		

TIZENHÁROM NAIV KÉRDÉS

1. Önzó dísznó tehát az ember?
Igenis.
2. Lehet ezen segíteni?
Nem.
3. Kell ezen segíteni?
Nem.
4. Miért?
Mert az önzés hiányérzet.
5. Mit kell tehát csinálni kedves Palinkás elvtárs?
A hiányérzetet kell megszüntetni.
(Helyes.)
6. Hányféle hiányérzet van?
Materiális és kulturális.
7. Hogy szüntethető meg a materiális hiányérzet?
A primár életfeltételek megteremtésével.
8. Hogy szüntethető meg a kulturális hiányérzet?
A kultura szabadlátólével.
9. Hogy történjék ez kedves Balázs Béla?
Az embereket szabaddá kell tenni a mai „kulturától”.
(1-es.)
10. Valószínű hogy ezekután boldog lesz az ember?
Nem.
11. Hanem?
Magassabbrendű narkotikumok teljesebben adják a boldogság érzetét, mint a kevésbé magasabbrendűek.
12. De miért narkotikumok ezek? he... he... he...
Azért kedves Sallai mert csak az élet vonalából hatnak.
13. És azon túl?
Változatlanul fennáll: mindennek az ellenkezője is igaz.

II. Az új világhoz vezető út:

az a forradalom amelynek alapja egy kettős hiányérzet: a materiális és a kulturális.

Jó anyag tehát mai összetevőiben a jó forradalomhoz a munkásság?

NEM.

Forradalmat akar ma egyáltalában a munkásság?

NEM.

Mit akar tehát a munkásság?

KENYERET.

Kap most is kenyeret a munkásság?

Kap, de keveset.

Mit akar tehát a munkásság?

TÖBB KENYERET.

Mit?

Több kenyeret kérem szépen.

Szabad ezen gunyolódni?

Nem.

Mit kellene akarnia a munkásságnak?

Az életet.

De hiszen az élethez a több kenyéren át visz az út!

A több kenyéren át elsősorban a kispolgárságba visz az út.

Az élethez vezető egyetlen út az élet maradványainak megkínálása.

Jó, jó, de a forradalom alapfeltétele a materiális hiányérzet.

A materiális hiányérzet a kenyérlázadás alapfeltétele.

Hm. A kommunista gazdasági rend tehát nem forradalmi tény, kérem én öntől lejtett álkapoccsal?

A kommunista gazdasági rend a kapitalista gazdasági rendnek emberibb továbbfejlesztése a trösztökön szindikátusokon nagybirtokokon és bankokon keresztül felelem én önnek mely keserűséggel.

Kérdem tehát öntől mi a forradalom?

Az a benső és esakis egyenkint és kizárólag szubjektive és föltétlenül dogmákon lovagolás nélküli művellet, amely következtében a világról való elgondolásaink a teljes-(ebb) élet irányában változnak meg.

Erläuterungen:

Kétféleképen származhatnak elgondolásaim a világról:

1. Ha azt (a világot : i.) a magam össze-tevőivel, megfertőzeten eszemmel mint közvetlenül érdeklő jelenségkomplexumot vizsgálom, tehát meg-konstruálok magamnak a világot.

2. Ha jó és kimerítő filozófusokat olvasok tehát reprodaktív uton és mások folytonos reprodukálásával másodlagos uton.

(Refrain: senki sem élheti ki maximálisan az életet ha azt nem kizárólag mint önmaga függvényét értékeli és vizsgálja.)

Vagy: Nietzsche és Kant filozófiája között mind-össze annyi a hasonlóság hogy mindkettő a világról irtak, viszont ennyi a különbség is.)

Azonban a kultúra örök kérem he... he... he....

He... he... he... a Kultura valóban az. Viszont a kultura a mindenkori uralkodó rend (URALKODNI = KOMPROMISSZIUM) ideológikus alátámasztója: ki-zsákmányoló és nem felszabadító.

Ennek illusztrálására szolgáljon a következő tabella:

Egy egyszerű kaucsukmunkás lelkióceánia az Ur

TÖRZSSZÁM: = 9.684.448 =

1921. Junius

Ujjlenyomat helye

o/o

SZELVÉNYEK KOITUSZ SZAKSZERVEZET KATONASÁG

IGAZGA
TÓ

RENDŐR
SÉG

MŰSOR UTÁN
TÁNC

4 polgári felesége rajong a

SZIFILISZ

MOZIÉRT

amerikai vigjáték
4 malterozó állvány
nyal

CONTI
utca

nikotin
gyerek az ágy alatt
NICK-CARTÉRT
olvassa

nikotin

alkohol

alkohol

tárca rovat

KENYERET

kozmosz detektívdráma
vagy
a labororium az örült hüvelykujjában
vagy
az erkölcs győzelme szárazon és vizen

le a puderos naccágakkal
(szakszer. § 48/a.)

REND!

lakásán található könyvek: **O h n e t**, munkáska
lendárium kizárólag fizikai munkásoknak, senki
szigetén...

O 11 éves kisleány sullya 29 kiló | **ÖSSZESEN:**
L 9 „ kisleány 24 „ | Kgr. 53.—

L
A $\neg O \cap$
TÚ

1. FEBRUÁR 1.

le a zsidókkal! (létfminimum minusz 50%)

Éljen Hindenburg?

MI
IS HASZNOS POLGÁRAI
AKARUNK LENNI A TÁRSA-
DALOMNAKI

5 KORONA AZ O-
ROSZ SEGÉLY-
ALAP JAVÁRA

ASSZONY

Főz varr mos ápol
napi elfoglaltság 19
óra ápol főz mos
Európai szalondráma 1 drb hullával
liliomlelkű bankárokkal
és megjutalmazott élet-
mentőkkel

föl
föl
ti
rab
jai

Egy gazdag fiú története
vagy
hogyan lehet Ön milliomos
származása dacára
is 24 óra alatt
jó kommunis-
tává
!GYÖNYÖRŰ!

37°8'

S
C
H
U
B
E
R
T

1921-ik esztendejében a kapitalista világrendben

KICSIT KÖHÖG

SÁRGA CSIKÓ

EREDETI KOSZTÜMÖKKEL

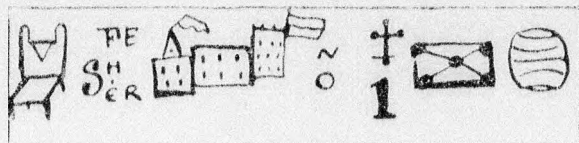
(204 Jókaiából álló könyvtáralap javára)

DEMAGÓGIA

HATALOM PUSKÁI

POLITIKAI FILM:

FEHÉREK EGYESÜLJÜNK

JÖN
A
SÁRGARÉM

éljen a forradalom?

mégis csak jó az

Isten mégis csak szép az élet 2x szerelem komp

lexum irodalom kék szökőkutak

A PROLETÁR

szenvedései és reményei

6 véres és megható részben

melyben és ezuttal egész tisztességesen kérem s a becsületes burzsoázia számára is közkívánatra újból bebizonyítatik hogy a mai órabérek mellett lehetetlen az erkölcs útján megélni

vagy

hogyan keletkezik a családirtás

vagy

lopni bűn e?

vagy

győz az igazság és zsarnok burzsi halála

írta:

egy jó elvtárs (a régi jó időkből)

MŰSOR UTÁN TÁNC HIDEG MELEG BUFFET GIGÁNYZENE

HÉTFŐ

HÉTFŐ

HÉTFŐ

T. B. C.

A MUNKA SZENT

606.

KEDD: MINDENKI LEHET MILLIOMOS

SZERDA: OLVASSATOK A PARTKIADVÁNYOKAT

CSÜTÖRTÖK:

UJ MŰSOR

PÉNTEK:

ROCKEFELLER A ZSÁKHORDÓ

SZOMBAT: minden út »

CONTIU

VASÁR NAP

NIKOTIN

ALKOHOL

ROCKEFELLER HÉTFŐ
A ZSÁKHORDÓ

COIT GYORSFÉNYKÉPÉSZ

SZOMBAT

38:20

A forradalmár összetevői ezek?

Nem

Miért?

Mert ezek az összetevők a mai életrend biztosítékai, leszerelő és nem tudatosító erők.

III. tétel: Az a proletariátus amely a mai összetevők egyrészében (az ugynevezett kulturális összetevőkben) markotikumot tud találni a mai összetevők másik részére (a mai magántulajdonos tbc. és kizsákmányoló életrendre) az önmagában hordja a mai uralkodó állapotok egyensúlyát, tehát már eleve képtelen a forradalomra: az egyetlen lehetőségére, amelyben fel-szabadíthatná magát.

Mit kell tehát tenni?

Meg kell bontani ezt az egyensúlybeli állapotot. Hogyan?

A mai ugynevezett kulturális összetevőket elég-telenekké kell tenni arra, hogy lenarkotizálhassák az embert.

Hogyan?

Igényesebbé kell tenni kulturkivánságaiban.

Ez az a bizonyos kulturájában forradalmasított ember, akiről Lengyel József megfogalmazta elvtársunk azt írta 1919-ben a „fiataltság” lapjában hogy olyan mint a magyar. mágnás angol lord kaucsukcipósarkot hord?

Ez az.

Ez az a kulturájában forradalmasított ember akiről Kun Béla azt jelentette ki az egész kispolgárság üdvöcéánjától körülzokogva hogy burzsoádekadencia?

Ez az.

Ez az amiért „azember” (?) című három hónapon át így köszöntötte föl az ellenforradalmat: Ez kell a proletárnak?

Ez az.

Ez az a kulturájában kaucsukarkozott angol mágnás magyar burzsoá dekadencia ez kell a proletárnak amit jó elvtársi kötelesség Luntcharskival, Zolával, Danievel és erotikus atlaszokkal a hónap alatt a jó-forradalmároknak lelakálni egy eklektikus moccanással?

Ez az.

Es mindezek tekintetbevételevel miféle sürgöny-kiáltványt kell intézni azonnal Európa, Ázsia, Afrika, Amerika, Ausztrália és a sarkvidéki népek összes ovoidásaihoz?

A következő kiáltványt:

ANYÁK becukrozott tenyere ellen

APÁK gyilkos önszeretete ellen

HÁZAK börtönös békeség ellen, mik szentelt ürülékét fakasztanak a pápaszemeselek ajkain

MERT minden élet önmagáért való

MERT minden élet csak önmaga tövényei szerint élhető ki a legteljesebben

jaj bordélyok vajaskádaiban
anyák légüres csipőin minden
volt életek hevernek most bele
a kezdődők puba agyvelejeibe

ÜLTESÉTEK PUSKAPORRA A CSALÁDOT!

DIÁKOK

RAGASZATOK ZÖLD PAPIRSZÁRNYAKAT A KÖNYVESPOLCAITOKRA!

mert én tudom

1921 tavaszán mindenki annyit veszít az ostobaságából mint amennyi kiröhögött agyvelejeének térfogata

KATONÁK

LÉPJETEK KI A BANKÁROK

PÜSPÖKÖK

GENERALISOK

GERINCÉBŐL

MERT én tudom

lekvárhalak az egyesült államok japánok angolok dreadnaughtjai

MUNKÁSOK!

**VIZELJÉTEK KI MAGATOKBÓL
A NÉPAKADEMIÁKAT**

VEZÉREITEKET

ÉS KONGRESSZUSAITOKAT

FIGYELEM!

EURÓPÁBAN 1 1/2 percenként fordul fel egy tüdő-
vész

AZ ASSZONY ELLEN

MERT Ó AZ aki kigyújtott éjszakák barrikádok
sztrájkok induló
sarkkutatók fölötte ken-
gumuk kereplésével átsi-
pítja magát

ÉS HIÁBA hogy háztetők
éleim csatornák karjaim ben-
gáht füstölget elröpült kőlyket
után

ÉS HIÁBA hogy mozdonyok
teste dícséretét énekelik a hajszálnyi
viaduktokon

MERT Ó AZ aki percek parázsában
felissza a forradalmakat

MERT Ó AZ aki felihatatlan testén elbé-
kelteti az ELLENTÉTEKET

MERT Ó AZ aki mézpuha gerinceket és tejféhér
ÜNNEPEKET nevet a városok fölé

AZ Ó ünnepre való testén minden nyomorultak
feje körül kigyulladnak az elégedettség viasz-
gyertyái

SZOMNAMBU-

LISTÁK

SZABÓ DEZSÓ

UTÁN

TALÁLKOZUNK

A GELLÉRTHEGYEN

SCHLACHTA s. k.

AZ ELEGEDETTTSÉG PEDIG MA A KIZSÁKMA-
NYOLÓK ÉLESZTŐJE

A MŰVÉSZET ELLEN

MERT csak önmaga határain belül építkezik
és minden emberi megnyilatkozás a BEHORDOTT
TÁVOLSÁGOKKAL ARÁNYOS
ÉS ezért nem mondom én kedves

KASSÁK LAJOS

hogy a ház szebb festmény mint a kép, hanem mondom
igenis hogy nagyobb emberi lehetőség a képnél és
mondom legfőképpen hogy a HÁZ, KÉP, ZENE, IRO-
DALOM, TECHNIKA, FILOZÓFIA, POLITIKA,
KÜLÖN-KÜLÖN KISEBB EMBERI LEHETŐ-
SÉGEK mint egy EGYSÉGES ÉLETFORMÁBAN
EGYESITVE ÉS EZ TALÁN AZ ÜNNEPÉLY
VAGY AKÁRMI MÁS EGY INDIVIDUUM EGY-
SÉGÉBEN KARMESTERSÉGÉBEN

A KULLSSZÁK AZ ÖNMAGUK
A NÉZŐK ÉS ÉRT VALÓ SZI-
KOMEDIÁSOK NEK ÉS FOR-
AZ ILLUZIÓK MAK ÉS SZÓ-
ÉSLÁTVÁNYOS NOKLATOK ÉS
SZINHÁZKET BOLCSELKE-
RECEK DÉSEK

NÉLKÜL

SZINEKKEK FORMÁKKAL HANGOKKAL ZENE-
KAROKKAL EZERTORKU SZAVAKKAL ÁGAS-
KODÓ MOZDONYOKKAL BETÜKKEL HULLÁM-
ZÓ TRIBÜNÖKKEL CSAK KOMEDIÁSOKKAL

ÉS EZÉRT MONDOM hogy a mai ember részember
tehat a mai művész is és mindég még az is hogy szajhák
manikűrözött álkapcsain vagy formák egymással hely-
zetes geometriáján fürdött ki magán SPECIFIKUS
látókört

A MŰVÉSZ A FILOZÓFUS A KÉMIKUS A
ZENÉSZ A MUNKÁS A BOHÓC A MAI SZEPARA-
CIÓS ÉLETTREND produktumai, nem egy állapotot
teljesen betöltő (a gyászoló az örülő) hanem egyetlen
életteskon futó szakot reprezentálnak

SZEPARÁCIÓ pedig annyi mint kis körökre bontani az életet, hogy azokon belül elburhatóbbá váljon az élet hogy azokon belül a mai életrend ki-egyensúlyozási műveleteit biztosabban elvégezhesse hogy részemberek produkálódjanak akik celláik-cizellálásába öljék bele minden kétségüket és fájdalomukat

MERT minden mély és emberi megnyilatkozás valamennyi határon és cellákon túlról indul el ér-vényes valamennyi határokra és cellákra és ezért elsősorban a határokat gyöngíti agyon.

És amit legvastagabban legnagyobb betűkkel kellene világgá ordítani hogy:

FILOZÓFIA ÉS KÉMIA NEM KÜLÖN!

Ime itt a vége a kiáltványomnak s általában az egész népszerű bölcselkedésemnek, amelyet szigorúan egyszerű agysejtűek számára szerkesztettem.

Filozofusokba temetkezett halottsiratók művészetbe szomorodott poéták savreakciókon üldöglő kémikusok most kórusban obégathatjákok felém

VISSZA A MAGAD TERÜLETÉRE DILETTÁNS DE ÉN MONDOM:

egyszerű ember vagyok
minden terület az enyém
minden területen egyformán látó
minden képletken technikákon
beszajkózottságokon túl

a legteljesebb emberi lehetőségeket csak én csak így mutogathatom fel magamból.

Csodálatos kongresszus.

Sparhertok ülnek gyórák nádasában
karfiólmézok alatt zongorák usznak
miért sir késeket szél?

jaj
fü zenekarokat hervad
üveg motyog kirakatokon
kövezet motyog
lány motyog szagos flaskákat...

Egy egyszerű káposzta lép most a szószerke körülötte még világának az erdők terpenünkutaikkal s a tavak vasredőnyek alatt virrasztanak és kókusz fák ülnek bennük és halak kis ágyaikkban laknak és kérem az

egyik metropoliszok szent kódexeit olvassa és csóválja a farkát és kérem
van aki csalánbokorral csiklandozza a kedvese mellett s van aki csak úszik
egyetlen kötélzetten mint kivilágított ékszerüzlet

Az egyszerű káposzta pedig így szólott a szószerkről:
komisz nyul az ember
nap hiába kell föl nekem
hold hiába énekel utasaival
az én halálom a reggel
az én halálom az éjjel
nyulak fogai gyertyáznak
kezek szép hurkokat sikonganak
ó testvéreim házak és tengerek
kik hasonlatosakká teszitek magatokhoz a népeket
én tejfehér haldoklókat virágok
asszonyok cekkereiben uszom a sárga körutakon
előttem templomokat orgonálnak a nyájak
és éjjel mécsesekkel osonnak szobáikkban az emberek
s akkor én ott fényesedem a férfiak meleg csarnokaiban
s ó tudom egyetlen fénylő csarnok az asszony is amikor
ők belelépnek

Mondjak a partokon egyszerű csigák
a világ van tebenned
nincs alul és fölül
nincs belül és kívül
ó testvéreim motorok rétek kemencék
hangyázó városok és járatlan ősvények

Koldusok aranytorkaiból papirtüzek lobogtak Krisztusok köré s ime ekkor egy teherbeesett tehén lépett a szőszekre s mindenütt szines tégelyeik előtt ültek akkor még a leányzók de ő már fölért az utolsó lépcsőre és selyem országutakat meg keféltlen tenyereket nyertett és szólt:

Komisz farkas az ember és vizek szolgálnak neki és naponta füveket pusztítunk magunkba hogy este értük nyulhassanak lágy asszonykezekkel ő mert az asszony sem közülnék való már a mezők be vannak deszkázva az ég elér egy lapockánkon vizek nekünk nem loholnak ő testvéreim csilagok és gleccserok kik az örökkévalóság tisztelére taníjtátok az embereket bennem egy galambszemű állat ül s a megszületés értelméről elmelkedi ő gillotinok állnak erdők szájánál utakon rendőrök taglókat cipelnek torcaikban mészárosok fogasain álmodnak a mi testvéreink és szörnű hordák menetelnek üres zsákokkal a szívük felé

Nézétek csak rudak mellé vakított testvéreinket hány bölcs és csillagnézni való ügert ott napestig tökkfeji háziurakkal és tarkótlan katonatisztekkel és hová ügertnek?

ő asszonyokhoz kik pínhágyon fekszenek a legkeskenyebb utcákban és szeméremkalitkáikat kiaggatták az alitakba lámpásnak lent a tűzfalak alján pedig emberek állnak botokkal s ha fúj a szél az agyvelejü: lámpásán rángatózik kifurt koponyáikban ő lóvak hidak madarak tehének szomorúságostra dagadt szemeikkel s ti befalazott istállók Bankok wertheimszekrényeiben párosával ültek az éjjeliőrök

egy sáskató uszott át fénylő fókuszokkal a falvak fölött és ekkor egy véres csigolyájú elevátor lépett az emelvényre dokkok rakétái alatt még megkülönböztethetlen békeségben heverték a liszteszások és napszamosok és az elevátor szólt: komisz hajó az ember

és villanygombjai teletűzik a világot és tüzes erekkel tapogat és a vasat megrágja gyémánt karmaival felmetszi a föld üvegeleit és palák és csillámok hiába hevernek a mélységes régekben

és iszapok kendőin törülközik hajói mélyek mint az ég uszályai a halak számával egyenlők s kiszorítják a partokat pincéikkel

ő mit akarnak velem egész nap láncok csorognak az agyamból és ágyucsővekkkel keringek papok röpírataival gyógy-szerészek hajszeszetvel és testvéreimmel a véres-fogu borjakkal

ELEKTROMOSSÁG!

vad kezek nyargalnak véreben és a madarak elkerülik homlokomat

órák topognak ágyékomban sárgaréz fésűk cuppognak a számban és néha valaki belém csurgatja a testét és olyankor mellettlen asszonyok meg vízfejű gyerekek zokognak a talpaimon és vas harap a fogaikból

Ismeritek ti az őrjöngő gépészeket és a lampiónfejű fűtőket

ő ki hajlja őket

hogy oly veszettül zaklatnak bennünket?

ő testvéreim autók reflektorok örültek acéllélai komor bányák és ti emberkéek bennük kik hasonlatosakká lettetek hozzánk!

Barlangjaikban keselyűk kigyujtották parazsosaikat ollók boldogan foszforeszkáltak szabok ládáiban ekkor egy kanálnyi gyermek lépett az emelvényre és a szemeiben szatócsook hüvös boltjai szomorokodtak és kezeim élesen sárgállottak gyökércsontjai

és mondta:

komisz ember az ember és nem zsidó ő és nem afganisztán ember ő egyszerűen

és mindenképen házain vasmacskák fityegnek és térségeim megláncolt táblák ácsorognak

és fegyverek és őregek tisztelétére tanítanak bennünket és otthon pincéink vannak és némelyikünk csak üldögel salétromvirágok között és némelyikünk a büzlő utcákon szaladgál nehéz télikabátokkal apró vállain

és némelyik forgácsot vacsorázik és a srófok világtanak neki
és vannak apáink és azok az asztalfőn ülnek szentelt olajnyomatokkal a homlokuk mögött
és a szemükben megfullad a mi puha szabadra kívánczó testünk
és szívüket emelik minduntalan belénk ólomnak
És vannak anyáink
és ők apáink asszonyai és reggel kisurolják a testünket és délben a falakat sürolják
és este bárgyus szembe ülnek velünk néha belénk csapják a tüzes késeket és olyankor ecetes folyókon hevernek két vállon
terhesek vagyunk mi apáink szeretetével és anyáink szivbájával és a házákkal bőlesek táblával és ujságpapír csákoínkkal

Negyvenévesek ülnek bennünk s rossz másai vagyunk az agyoknak ó testvéreim ti verebek csecsemők napok friss csillagnyájai harapjátok le magatokról tegnapjaitokat mert bizony istállók grádicsok és kantárok vannak azokban röpjüjtek fel a megágyazott talajról és énekeljétek ujszülött torkokon minden tenyerektől folttalanul minden lámpából kifűrődvé minden tábláktól elszabadultan!

Az átkiálthatatlan tengereken most indultak el fekete tuajakon a bálhamezőségek csillagok egyetlen órnaszálon fityegtek mint folyós majolikatónbók egy örült szónoklatot tartott a szurokba öntött fasoroknak

és ekkor egy ládaféjű ember lépett a dóbogóra a kezét folyósan maga elé emelte és szájából halkán kimorogtak a gyárok hajtósíjjai és a fejére egy cumke volt ferdén fölragasztva amelyen nagy bizonytalan betűkkel ez állott:

MEGAKARJUK	KAT
VÁLTANI MAGUNKAT	
MEG AKAR? ?	MEG AKA

És ő így beszélt:
Ti esigák napok elevátorok nézzétek meg tehát az

embert akit annyi keserőséggel elrugtatok magatoktól

ő nem ismeritek őt olesó putikok férgét tetves aszlok pircsén meg kivattázott paloták padlóin ti még nem jártatok

de én onnan jövőök hozzátok és vértelen órákat akarok nektek beszélni büszke tornyok és villogó acél csarnokok alá telepedett népekről

Mi emberek vagyunk Mondják vannak kilampióozott urcáink

vannak négyuccás épületeink zászlókkal füstölő gyáraink vannak józan tömeggel és mozikban nagyokat lehet mosolyogni jölfizetett színészenken

és asszonyaink vannak kik ropogásra sütik a zsírt agognak üvegházaink vannak temetők közelében ó praktikus nép vagyunk és gyerekeinket kihajítjuk nyáron a partiokra legelni

valaki elcsábítja leányainkat elektromos szekeink van-nak a számára

valaki új táblákkal jelenik meg a telepeken légmentes gumihordóink vannak a számára

asszonyaink megszalinak bennünket lürlapjaink vannak világitó betűkkel

szép 90 HP- és mentőautóink vannak emberek környékfakasztó gázaink vannak csödületek ellen

és tejszívű milliárdosaink vannak dollártalanoknak és templomaink kedélybetegeknek

és művészeink vannak intelligenseknek és tudósaink vannak legintelligensebbeknek

és boxmérkőzéseinkor mozdonyaink kikapcsolják magukat a hétköznapok robotjából

és a falvak ünnepösen a telegráfírákatok elé zarándokolnak

korházainkban 0-86% a halálozás és szigorúan tilos a tüdővészesekeket pincékben vagy nedves teknőkben rejtgetni

könyveinkben pontos számadást tartunk mindenkiről és sárga foltpajnk vannak homloktan népeknk és tereink vannak forgatható kalodákkal

Kérdezétek meg csak az uccák kanálisztogatóit vagy akár az egyszerű pékmestereket az aitaikban ők valamennyien így válaszolnának:

Szüzeknek vannak ágyaink....

Ringyóknak aj korbácsaink....

Vagy a töltőtollas kis emberkéket az üvegsörényű büroókban
s ők válaszolnák:

Egyszerű de jó polgárok vagyunk
Angyalok virasztanak kis láncainkon...
Vagy az államférfiakat kérdeznék meg a megválasztott parlamentekben és ők kórusoznák:

Nép... né... ép... böles... szép... sze... ent...
Mim... ket i-de kül-de...

Vagy a legszegényebbeket kik évenként egyszer uraiktól kölcsönkert haraggal átvomlulnak a városokon
s ők válaszolnák:

Egyszer ajjaj fölkelünk...
De most ajjaj csak énekelünk...

ó testvéreim gyümölcsök savak tözegek és ti erdők
rónái és ti vizek sivatagjai

Mélysegekből ekkor már források szája vándoroltak
a nedvek

madarak torkában hegedűiket csiklandozták a zenészek
és ekkor egy asszony lépett a szőszékre és a feje helyén
egy aranytányér volt

S amint beszélni kezdett erdők szónokolni kezdtek
ezernyi hangszereken
és a napszamosok megpirított téglákat nevettek almukban

ó testvéreim mondta az asszony kik valamennyien engem
jöttetek panaszkodni a legszűkebb tisztásra én
most boldog szerszámokat akarok nektek nevetni
és kigyulladt olajforrásokat

És kiléptem a kéményekből melyekben ültem kölykeimmel a mellemen és kiszálltam a konyhák petróleumlámpáiból melyekben lobogtam fölötetek és leüvegesedtem az ablakok keresztjeiről amelyekről a szelek felé jegesedtem.

Ó ti akik valamennyien belőlem fogantatok testvéreim világok nem halljátok az óvodákat az arasznyi halakat az édes tejü vizekben?!

Jaj testvéreim! dzsungeltek említek csodaikat földetek alatt már paloták alá vándoroltak a földrengések és a harangok égő zászlóként röplünek a viaduktok fölött

Ó vére van a holt falaknak szaga van kialudt bolygóknak
ize van a tapinthatatlan reggelnek!
Nézétek! most húzzák elő a fák trombitáikat az öntözőkazánok sipokon harmatoznak
a nap megállt a világ felett
Ti elevátorok tehenek növények az egyszerű törvényeket énekeljük:

a nevétek diplomáit és a szomorkodók kútait!
S ekkor valamennyien énekeltek:

t ú a i í t ú a

e-je — jo — — je — — jo — e

t ú i t ú e t ú i

o — ja! — a — a! a a!

ne — si — i! va — e i!

v a le...

Bó!

B—O—Ó!

B r g d z

BOLDOG ANTOLÓGIA

10 néma ember

A megsziruposodott levegőben papírszárnyakon moccannak a fák.

Egyik ember barmok testes lehelletét lapátolja szalmának maga alá.

Éjjel van.

Másik ember viz szélén ül kerék szemekkel

ő mert másik ember egy asszony

nappal áll kialudt fák alatt zöld Lórikkal a fülein

éjjel ül olcsó kis egerekkel a víz szélén

Egy lány most hiába dugja ki a karját a bespiritusozott

kánikulába

Harmadik ember egy atléta most kipucolt csar-

nokban fekszik kétvállon, neki is vannak fülei de jaj

beteg gyertyarudak lobognak azok mellett

Negyedik ember egy párisi halcsarnok falán lóg

ezer testvérével és habfehéren.

citrommezők hevernek körülötte

a feje kánóctalan lámpás

így festették őt így

a nappal

a nappal a feje mögött

Kolostorok langyos medencéiben még szeméremcsut-

káikat csiklandozzák ilyenkor a barátok.

Ötödik ember egy egyszerű tutajos csak s éjjel

vagy nappal egyetlen cénaszálon horgot vet a várások

aljában.

Most ül darab kenyérral mozdulatlan

Hatodik ember egy gyárkémény

csak áll a levegő halastavában

jégyárak kenyeres medencék kaucsukbabak üldö-

gének alatta

Egy kakas most már majdnem elkukorékolta magát de

csak homok szittalt fel a torkából

Hetedik ember egy nevetőre festett lány még kint

ül egy hokedlin a legkeskenyebb utca sarkán a gáz-

lámpa alatt

Nyolcadik ember egy katona a legkeskenyebb utca

sarkától egy hajtásnyira véres bádógtócsában az orrán

fekszik

Egy borju most két lábára ült egy ablaktalan istállóban
Külencedik ember egy rendőrtanácsos a házak
fölött lépked füleiben gyémánt függőkkel

Tizedik ember egy tüdővész asztaloslegény most
szépen ráéjti a fejét a könyveire és bizony kék csik sza-
lad ki a száján

De jaj az ő eszében

a tiz néma ember fölött és szibéria jégvölgyei fölött

már kihajtanak a kvarcnapok, hegyek lejtőin lámpás

diók csúgnak a leernyedt pálmákról s a növények a

vas és a szén ezerszeres erejét ültetik el a betegek és a

gyermekek vérében.

Csönd

Egy olajzuhatag most sárgán megtáblásodik a

levegőben.

10 beszélő ember jelenkezik

Első beszélő ember egy kiszuolt csapszek padlóján

ül világitó üvegek alatt, szől:

Pálinka rózsát lobog az ereimben. Szól:

Itt ülök. S nincs miért kimocannom magamból.

És szól hosszán:

Ezt a szöges drótot itt a kezeimen okos emberek

a megoldás bölcs vazelinjával hurkolták rám.

Tudom, forradalmárok leköpnék engem, akti-

visták sárga foltot szögelnék az üllepemre és kórusok-

ban kámforszárnnyakat enyveznek a hangomra. O jaj

jaj mert vörös vagy kék korból lobog a nap és én már

csendesesen az élet másik felére érkeztem.

S amiért most itt ülök s amiért sok sok kondenz-

tejet álmodok a zsebeimbe még senki se gondolja hogy

mindéz nem a legkoncentráltabb világszenlélet. Tu-

dom, tudom jól, építkezni kell eszmék borszeszében,

s ő tudom így kéne szólni mindő-sze így: az új élet

trágyája vagyok alleluja. Vagy így így így: le a felelőt-

len hullákkal csak a kísérleti válthat meg bennünket

vagy a keparchitektura

ÉLETKÖRÖMÖT minden

menyiségben házhoz

szállítok. Mácza János a

„Ma” udvari szállítója

De most átadom a szót vegyétek és egyétek nekem

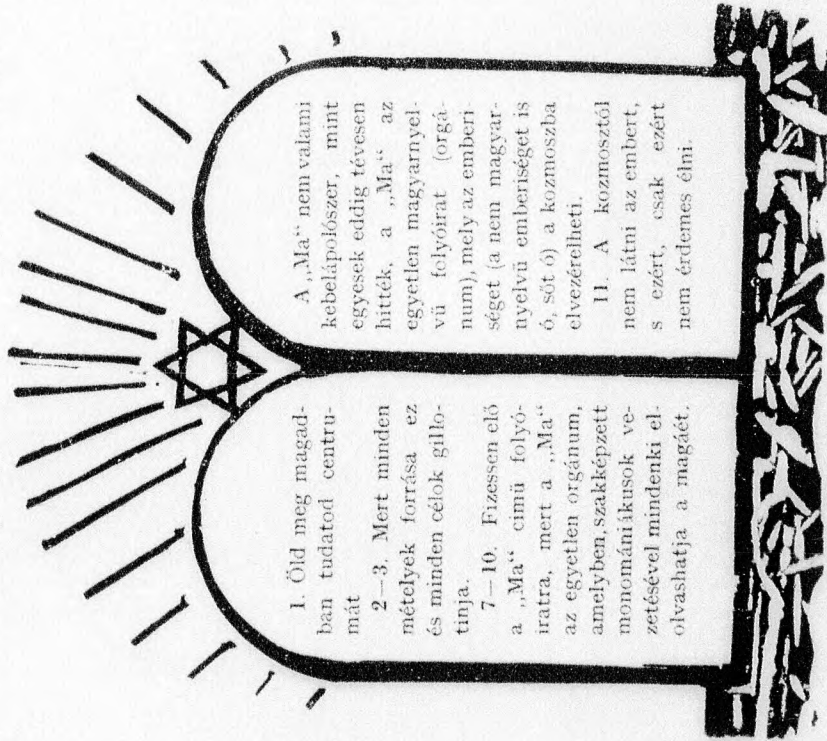
már elég volt.

Ekkor második beszélő ember, lélek, nyugalmazott telefonkezelő megszólalt:

Egy lélek vagyok ártatlan lélek voltam ember vagyok lélek piszkos számokat csörögtem és én voltam én, ki olcsó liptai és lóhások közt fonyadtam 50 évig.

Most a megüvegesedett levegőben vándorolok szegények laktanyáiban zsidók zsinagógáiban füstölögök szomorun. Haldoklók derült koporsóit én szereltem fel puha flusszpapirtégyekkel a végtelen utakra, nyomok egyetlen intesemre kiürítik magukat a hidak létráin — ó lélek anyag naftalinja! — falvak cseppkőbarlangjaiba pinóck rácsos kamrába s a cselédányok ap:ó fejébe vagyok befalazva.

Cettek sátrában csillagok foszforában hiába uszom a végtelenség pályáját s ezért ime így szólok hozzátok:

1. Őid meg magadban tudatod centrumát
2-3. Mert minden mőtelyek forrása ez és minden célok gillotinja.

7-10. Fizessen elő a „Ma” című folyóiratra, mert a „Ma” az egyetlen orgánum, amelyben szakképzett monomániikusok vezetésével mindenki elolvashatja a magátét.

A „Ma” nem valami kebelápolószer, mint egyesek eddig tévesen hitték, a „Ma” az egyetlen magyarul folyóirat (orgánum), mely az emberiséget (a nem magyar nyelvű emberiséget is, sőt ő) a kozmoszba elvezérelheti.

11. A kozmosztól nem látni az embert, s ezért, csak ezért nem érdemes élni.

ó emberek, egy spiritalista, keserű önvalomásai ezek és ne higgyétek hogy amiért mindezt megírtam egy szó sem igaz az egészről.

Igy szólít a második beszélő ember s miközben elszált a sarok mágneses völgyei fölé az örök reggelbe harmadik beszélő ember fölért az utolsó csigalépcsőn a vervörös podiumra:

Moszkva bibortócsái alól jöttem én ó jaj kékhilomok ott nem harangoznak a testek kelyhében konflisk lovak nélkül ácsorognak az utcákon Ó jaj emberek lovak ott napot mentek legelni a hegyoldalakra jaj emberek dinamitgyárak tetőin már vetni kezdték ott a cserjeligeteket jaj kések kicsorbultak az emberek szeméből kezükön márványos tömbökkel és vasbetonos labdákkal játszanak ott a könnüvesek jaj testvérek processziók vonulnak üvegornyok elé orgonák zokognak nyílt tereken Haljjátok ó lekvárnákba ragadt testvéreim én szónokolni jöttem nektek kelet aranyzárójól hidak alól elindult karavánokról asszonyok letört fékéről és rólatok és rólatok és kiaggatott zászlókról Ó agitátorok vakok vérpiros rózsáitokkal a kezeitekben bambán lovagoló emberzuhatagok május elsejei ünneplében a kiköles-önzött körutakon Aj bohócok elé menekült esztorgályosok vasöntők Aj parfümös flaskókba dugaszolt varrotányok Jaj hullapokba csomagolt entellektuelek vaginák ele hervadt diákok

HOL VANNAK AZ ÉGŐ KANOCOK?

HOL? HOL?

Ó mert északon népek felálltak Európa legmagasabb teraszára mert asszonyok mellükre tűzték a férfiak barátos tenyeréit gyerekek elköpték a b c jükben falábu tanítóikat Emberek emberek égő papirtölelérekkel elindulni!

— Gemma! szólalt meg végsőre a negyedik beszélő ember a Nagy Szofista és épp disztróptórvút evett és mondta: kalocsni és evett és mondta: ivott és ült és mondta esetleg. Ekkor azonban csoda történt, a világ megmutatkozott elítte való arculatában és én ideírom a világ és az ő beszélgetését:

— Azaz mondá a világ ó te naiv ember óó.
 És mondá erre a Nagy Szofista miközben csóvalta szájában a kilincs-hulladékot: ó világ igaz igaz, de én egy tehent láttam és bizony a farka helyén lógott a nyelve és bizony a szájából folyt a farka, ó világ jaj jaj.
 És ekkor este lett és a világ kigyujtotta bölcsesség fogait a városok fölött és mondá:
 — He he he és nagyot ütött volna éppen a hasára, de jaj nem volt ezért még egyszer mondta:

— He! He! He!
 A Nagy Szofista pedig lenyelte az ószerágot indiánust és mondá:

Nihilizmus futurizmus tik-takk
 az ember elveszett

EMBER! EMBER! EMBER!

Már minden elveszettnek látszott, a világ szomorú borjuszemekkel kullogott észak felé, de ime ekkor új csoda történt ó reggeledett egy hatalmas tábla ereszkedett le a magasból és ezen láthatatlan vegytintával ez állott:

[]

Nagy Szofista ekkor már egy építészeti vállalat főtitkára volt és egy éles církével kirajzolta mellén a hatszöveget. És ekkor még mondá:

Ilyengorász olyangorász hixosz

lenni annyi mint létezni

És ekkor beleszuirt a halántékába

10 perc szünet.

Nagy Szofista nem halt meg, hanem mint látni fogjuk felvételre jelentkezik egy azilban.

Ötödik beszélő ember, azelőtt Nagy Szofista hatzöggel a mellén véres církével a halántékában megáll egy egészen földszintes és egy egészen sárga ház előtt egy kis ablaknál.

Ötödik beszélő ember: kopog az ablakon.

Ablak kivilágosodik.

Szalmahaju lány vitriolos pohár karimájával a szája körül kidugja a fejét.

Ötödik beszélő ember elveszti a plehdarabot, amelyen ez áll:

Az igazgatóság.

Az ablakon lecsurog a spaletta.

Ötödik beszélő ember belép a kapun.
 Egy dróthaju boszorkány sivit el a ház fölött tehén-csecsemő hullaján.
 Ötödik beszélő ember forró kályhakat izzad.

RÉMES CSÖND.

— Itt azonban abba kell hagynom egy pillanatra, — az író is ember — nem igaz?

Az ugynevezett olvasó kérétek az élményélet és a higénia nevében hasonlóképen cselekedni.

Ötödik beszélő ember, azelőtt Nagy Szofista barangolásai és látomásai a sárga azilban. A sárga azil egy kénbe vajt előszoba volt tulajdonképen, hatalmas kupolával, a padlója helyén pedig víz volt, csöndes víz. Nagy Szofista a víz közepére ért éppen, nesztelenül surolva a csöppek felületét, amikor lassan süllyedni kezdett. Egy város sovány, emeletes házai elé ért. Valaki kereszttbe feküdt a kocsituton. Zöld lámpát tettek melléje, hogy az autók szépen kikerüljenek.

Egy zászló rudján fejletlen asszony lógott. A fejét a tenyeréből csüngette és motyogta az estébe:

Jaj asszonyok jaj emberek
 ragaszátok fel fejemet

Egy csapszék előtt mészárosok egymás hasába próbálgatták a döfökéseket. Asszonyaik szemben ültek a lehuzott redőnyök, alatt s ládaikba sárgarézt vödöröket csomagoltak. És sirtak, sirtak. Aztán menetek jöttek baldachin alatt egy frakkba öltöztetett disznóval és keservesen vonyítottak. A legsoványabbak imaszómolyokat cipeltek a hátaikon és a bajszuk helye csupa templom füst volt. Volt köztük egy, aki nyakába kötött életnagyságu önarcképet cipelte, a másik állandóan az asszonyok szüzövei alá nyult és elégedetten csóvalta farkát.

Sokan egyszerűen a kezükön jöttek ezek a rendkedvéért hátulról énelkeltek a szöveget.

Aztán már nem jött semmi csak egy kerekékre épített hullaház.

Nagy Szofista megállította a legelől menőket és komoran eléjük csuklott:

— Az élet lenyegét kerese-m ó szőljatok, nem láttatok szegényt valahol?

De ók még komorabban kórusozták:

Fűnek tehén a sorsa...

Embernek élet a sorsa...

Azzal zokogva tovább vonultak.

Igy ért a legmagasabb ház elé, ebben pedig törvényt ültek rablók és gyilkosok fölött.

A bársonyflafrokos öreg bácsik egy hosszú pult mögött ültek száz lépcsős vajaskádákban, melyekből csak éppen a fejük püspökfalatja piroslott elő. És volt köztük a középenegetikailag képzett pszichoanalitikus is, mindez pedig a XX. század elején történt d. u. 6 órakor egy toronyszobában.

Az alabárdosok egy negyvenéves koldust kordéztak a vádoltak helyére. Kezetlen koldus volt annyát megitta a marolug, apja gesztenyesütőnén a Hyde parkban. Eddig csöndesen rongy életét lopkodta össze a sarkokon, de tegnap ráéhezett egy térdig ruhátlan nőstényre és ő aki annyi láb szagát engedte el alázatosan a tenyerei közt, beleharapott a meleg huspacsmaiba.

Egy marék hus maradt a fogai közt. Aztán meglincselték, most pedig itt van.

A marok hus szintén megláncolva kis kettecbeben ott vigyorgott az asztalon. Aldozat vérmérgezésében egy üvegszekrényben ült.

A falakon köpöcsése vázlatok, ingák, anyagkisugárzás, kőbméterek. A plafond szelellőkain ki-látni a kozmoszba. Viszont a kozmoszt nem látni. Csillag-talan este van.

A vádlott a helyes analízis kedvéért egy vékonydróton mely agyidegeibe van beillesztve kontaktusba van állítva etikailag képzett psz. a csuklóidegeivel (Taktulizmus).

Mindenki ül, mégis a rend kedvéért médium egy jölvezető elemmel megtöltött cinkográf csészében ül, amely viszont egy fonográftüm forog. Ja.

Sarkokban porcellánkutyák lógatják mozgatható és véres fejüket.

Főnt pszichiopater feje fölött egy ortopéd célokra is alkalmas akasztófa röhögését jól hallani.

Médium agygóca fölött pedig hidraulikus prés áll méteres lapjával mozdulatlan. Ezen nagy fehérbetűkkel:

Le a proletárádkitaturával!

Éljen a demokrácia!

Le vele!!!

Ekkor:

RÉMES CSÖND.

Szakképzett psz. a. szóal meg elsőnek és mondja:

— Urrajim nem akarok általánosságokba posványosodni, de fel kell hívnom figyelmüket arra a tényre, miszerint nincsen hulla tettes nélkül! (éiénk bögés)

— Az ember van urrajim — folytatta szakképzett psz. a. — ezt nem lehet letagadni. Külömböző emberek vannak urrajim, de ez az ember egy gyilkos, vagy egy hiéna, amint feltalja tulajdon hátulját!!! (derültség)

— Ha ez az ember fél — akkor ez az ember büniös, és én megjósolom önöknek ez az ember egy gyáva rongy.

Ebben a pillanatban a hidraulikus prés lassan ereszkedni kezd a médium gőpontja fölé.

Nézzék a gyáva gyilkost — kiáltott szakképzett pszichiopater és győzelmissen körülhordozta tekintetét... [Kronen Zeutung.]

Az ügyfelek pedig mutatouijaikkat csufolódón összebillentve kórusban kiabáltak:

Gyáva, gyáva,

Öreganyád bába...

Gyáva gyilkos pedig szól: Négy vétagomat a gép lefaragta azóta minden markom az ötödikbe tódult.

Hidraulikus erre meghatottan 3 centiméternyire a demarkációs vonaltól, a koldus fejebubja fölött megáll.

Ekkor azonban az egyik bársonyflafrokos így szólott az emelvényről:

Szemért, szemet

Életért, életet.

S valaki ekkor egy nagy fekete táblát eresztett le a magasból, ezen pedig ez állott:

$$1 + 1 = 2$$

Ehelyett:

$$-1 + 1 = 0$$

A koldus pedig így szolt a bitófa alatt:

Kenjétek be a torkomat agyvelővel, hogy föltámadjak és érezzem meg akartatok büntetni. Azzal röhögött és meghalt.

A bársonyflafrokosok pedig miután bekenték a koldus torkát a köztük legokosabb agyvelejevel most már a fejük püspökfalatját is visszajektették a kádad bádogdrapériái mögé.

FELELET.

- 1.) A szép a lélek vetülete. Vetület. Villám. Az.
- 2.) Minden szép, ha ilyen vetület található körülötte. Példa a szépre: telen a vetületével.
- 3.) A szép a lélek vetülete.

Testvéreim és nővéreim! most pedig kérdezem tőletek művészetet-e a proletáriátusnak?

Hat nem testvéreim és pedig nem és pedig soha!

A művész, mint maximális emberi öntözőkanna, a lehető-égek 100%-át emeli magába.

A proletáriátus azonban nem az, a proletáriátus diktatúrája uraim az a hid, amelyen át kell vonulni, ez a hid pedig fahid, a fahid pedig nem hid, hanem fa.

FA. S ezért nem érvényes.

De mélyen tisztelt hallgatóim senki se értsen félre akkor, amikor azt mondom, hogy a proletáriátus egy tehetetlen massa egy sötét, egy materia egy osztály-váladék. Mert nem az, mert ő egy történelmi tényező, akivel számolni kell, akivel számolni muszáj mélyen tisztelt elvtársaim!

Reggel 4 óra

Testvérek! Miért él az ember?

Ha a zsidók nem volnának ezen még nem volna érdemes kétségbe esni. De a zsidók vannak uraim, és okai annak és okai ennek és okai legfőképpen a társadalmi tetveknek és pesszimizmusnak. A mi nagy fi-lozófuszunk*) megmondta: „Schoppenhauer nagyobb mint Nietzsche“. Pedig ekkor még nem tudta hogy önmagáról lesz szó — igen t. t. és ezt nevezem én előrelátásnak.

Délután II óra

De uraim, az ember nem csak azért él, hanem él az életért, a társadalomért, a holnapért és él önmagáért, ami a világ (világ azaz művészet) és ez a forradalom! (művészet)

Le a művészet! (Süt a pék)

Szonok ajultán saját térdei elé hull! (térdei = művészet)

Ótődik beszélő ember, azelőtt Nagy Szofista ekkor már a 21-és jodiformos medence elé ért s halkán, egészen halkán belehátalt.

Az éjjeli tintakutyái ilyenkor már ugys felkusztaak a csatornák karjaira és keservesen vonyítottak.

*) Schoppenhauer (A szedő).

Ekkor kilépett Nagy Szofista a legmagasabb házból s egy hatalmas térségre ért. Ennek sötét emelvényén elektromosított olajlámpák alatt állt a tizedik beszélő ember. Karjait reszketőn felemelte és szólt a kiürült tüzfalaknak:

— Ó figyelem testvéreim, mert figyelni annyi mint kiküszöbölni az állatit, ami viszont jellemzi az okos embert. A filozófia ciankái, a filozófia és az őszön. De van valami, valami ó testvéreim és az maga az egyiptomi szfinx, élet vagy mondhatnám így is, de minék mondjam: művészet. (Kassák Lajos képarchitektúra ezelőtt kollektív individuumpárti, veri az asztalt: Éljen!!!)

Az élet testvéreim intuicio, intuicio művészet, művészet pedig nincsen intuicio nélkül (Hoch!)

Azokban, igen tisztelt testvéreim, mi lesz akkor az élettel?

Mert az élet él, és nem lehet letagadni. (Jó vicc.

K. L.)

Tehát le a művészet!l, ezért le vole!

Kedves embertársaim! Egy mód kinalkkozik csak arra, hogy végezzünk az élettel, amely mint mindenki tudja: réális citrompotió (citrom = művészet*) és ez a kalciumszuperoxid (kalc. sup. ox. = művészet**) ha volna, ellenben nincs, tehát legyen!!!

Legyen világosság! (Világosság = művészet.***)

De i. t. t. itt meg kell állnunk egy pillanatra.

III. NAIV KÉRÉS.

- a.) Művészetet a proletáriátusnak?
- b.) Proletár művészetet?
- c.) Miért él az ember?

Mielőtt azonban rátérnénk a feleletek részletes megszövegezésére engedjessék meg, hogy felolvassam a következő rövid esztétikai tanulmányomat:

- 1.) Mi a szép? Hol? Minek? Mi célból?
- 2.) Van e szép? Minek? Ki által? Hihetőleg?
- 3.) Ha igen, van-e, ha nem, szándékozik-e kenyérgyegycit átmagyarositani?

*) A szerk.

**) A szedő.

***) A szedő.

Ötödik beszélő ember azonban már nem hallott semmit, feküdt elbékülten a sárga kénkúpola alatt, halántékában a véres círképpel s a mellén egy bádög-táblával amelyen ez állott:

TUDJA ÖN
MÁR MI
AZ A
JODOFORM
P

Reggeledett.

A TIZ NÉMA EMBER MEGMOCCANT

és az egyik rudat szurt a hasába és befogta magát egy zöldegeshordó elé

és a másik befogta a zöld Lórikat és bazilikák és parlamentek fölött uszott a ligetek felé

és a harmadik az atléta, feltámadt a kipucolt csarnokban, elköpte a lobogó gyertyákat a füle mellett, vörös uszónadrágot kötött az ágyékára és kiállt megint a kénfogu parasztokkal

és a negyedik ember a párisi halcsarnok falán egész érthetően motyogta:

em — be — rek em — be — rek

sze — gény kol — dus mint re — meg

és az ötödik az egyszerű tutajos csak ült a tutaj közepén és a nap felszippantotta előle az örvényeket

és a hatodik egy gyárkémény, jégsapok, kenyeres medencék, kaucsukbabák

és felszallagozott hinták

és üres erdősegek

és cellák

és kioltott bordélyok torkán fűtüreszett

és a hetedik a nevetőre festett lány lecsatolta az ezüst mellét és a hokedlit szépen a feje alá tette és elaludt

és a nyolcadik a katonát felhasították egy udvaron

és a kilencedik a gyémántfüggős rendőrtanácsos most már ellenkező irányból jött a város fölött

és a tizedik a tüdőveszes asztaloslegény mert csüörtök volt és sütött a nap, meztőláb kivánszorgott az utcákra és ment a gyárak nyájai felé és a börtönök megpenészedett celláiba, és az iskolák szűk ablakai elé és a kávéházak előtt is elvonult,

és amerre járt tüzes kelevények fakadtak az emberek testén

és nem tudták többé ieharapni őket.

Ez a könyv mindössze 300 számozott példányban jelent meg. Az első tiz példány rendkívül finom kiállításban, a szerző aláírásával. A háromszázból ez a

115 ik.

MA

*aktivista folyóirat a legújabb magyar irodalom és
képzőművészet egyetlen orgánuma*

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Wien, XIII., Amalienstrasse 26. I. 11.

Minden jog fenntartva.

A szerző sajátja.